Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 25ης Οκτωβρίου 2021 *

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει μενταγιόν (κόσμημα) – Διατήρηση του σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή – Άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Έννομο συμφέρον – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-329/20,

4B Company Srl, με έδρα το Montegiorgio (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον G. Brogi, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την S. Scardocchia και τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Deenz Holding Ltd, με έδρα το Ντουμπάι (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα), εκπροσωπούμενη από τον N. Alberti, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Μαρτίου 2020 (υπόθεση R 2449/2018-3), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ 4B Company και Deenz Holding,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tomljenović (εισηγήτρια), πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl και I. Nõmm, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Μαΐου 2020,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Αυγούστου 2020,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Αυγούστου 2020,

έχοντας υπόψη τη γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου προς τους διαδίκους και τις απαντήσεις τους, οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 και 26 Μαρτίου 2021,

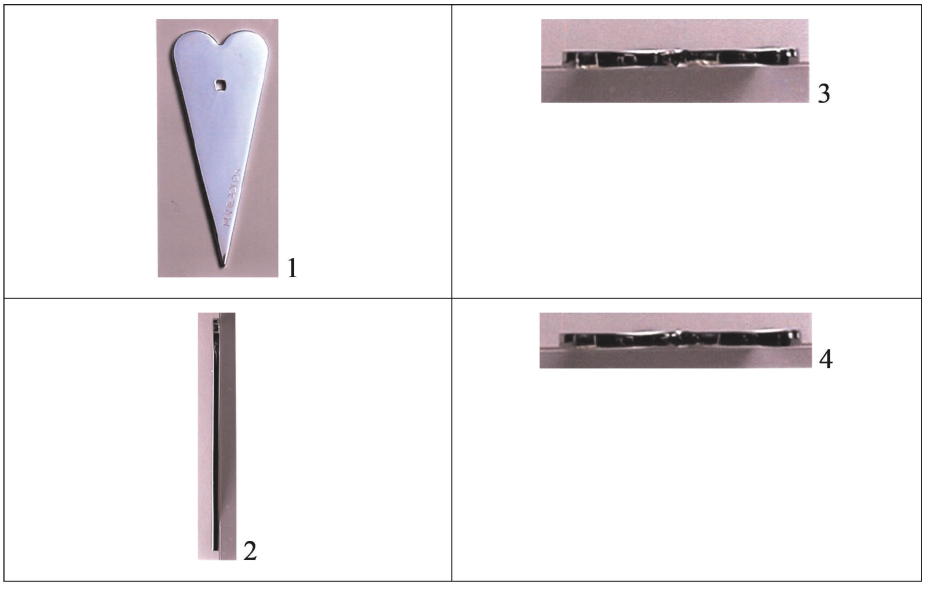
εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 12 Φεβρουαρίου 2003, η Pianegonda Srl Società Unipersonale, προκάτοχος της παρεμβαίνουσας, ήτοι της Deenz Holding Ltd, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

2 Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το οποίο αμφισβητείται εν προκειμένω απεικονίζεται ως εξής:

3 Το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα συνίσταται σε ένα μενταγιόν σε μορφή επιμήκους καρδιάς που χαρακτηρίζεται από τη χάραξη της λέξης «pianegonda» με κεφαλαία γράμματα στη δεξιά πλευρά του εμπρόσθιου τμήματος και από μια οπή ευρισκόμενη επίσης στο εμπρόσθιο τμήμα, η οποία καθιστά δυνατή την τοποθέτηση του μενταγιόν σε ένα περιδέραιο ή μια αλυσίδα.

Επιπλέον, οι δύο επίπεδες πλάκες που σχηματίζουν την καρδιά είναι εφαπτόμενες, αφήνοντας ένα μικρό διάστημα μεταξύ τους στο εσωτερικό του οποίου είναι επίσης δυνατή η τοποθέτηση ενός περιδέραιου ή μιας αλυσίδας.

4 Τα προϊόντα στα οποία προορίζεται να εφαρμοσθεί το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα υπάγονται στην κλάση 11.01, κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μενταγιόν (κοσμήματα)».

5 Το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρίστηκε την 1η Απριλίου 2003 ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα με τον αριθμό 2100-0001 και δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων* αριθ. 2003/01 της ίδιας ημέρας.

6 Στις 20 Φεβρουαρίου 2007, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα μεταβιβάστηκε στον A.

7 Στις 14 Μαρτίου 2017, η προσφεύγουσα, 4B Company Srl, κατέθεσε αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος δυνάμει του άρθρου 52 του κανονισμού 6/2002.

8 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002.

9 Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηρίχθηκε στη χρήση, επί του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PIANEGONDA, του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα και το οποίο καταχωρίστηκε στις 29 Νοεμβρίου 2000 με αριθμό 1417625 για προϊόντα που εμπίπτουν, μεταξύ άλλων, στην κλάση 14 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, στα οποία περιλαμβάνονται προϊόντα κοσμηματοποιίας.

10 Στις 21 Αυγούστου 2017, στο πλαίσιο της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, ο A, αναγνωρίζοντας ότι είναι δικαιούχος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, ζήτησε τη διατήρησή του σε τροποποιημένη μορφή, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002 και το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού 6/2002 (ΕΕ 2002, L 341, σ. 28), χωρίς τη χάραξη της λέξεως που αντιστοιχεί στο λεκτικό σήμα PIANEGONDA.

11 Στις 17 Νοεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις αντιτασσόμενη στη διατήρηση του σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή με το αιτιολογικό ότι, κατά την ίδια, η απάλειψη του σήματος δεν θα καθιστούσε δυνατή τη διατήρηση της ταυτότητας του σχεδίου ή υποδείγματος.

12 Στις 8 Ιουνίου 2018, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα μεταβιβάστηκε στην παρεμβαίνουσα.

13 Στις 15 Οκτωβρίου 2018, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση περί διατηρήσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή και δέχθηκε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας, κηρύσσοντας άκυρο το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα στο σύνολό του, βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002.

14 Στις 13 Δεκεμβρίου 2018 η παρεμβαίνουσα άσκησε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων. Αιτήθηκε την ακύρωση της αποφάσεως αυτής και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτησή της περί διατηρήσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή, χωρίς το λεκτικό σήμα PIANEGONDA.

15 Με απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, κήρυξε άκυρο το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα στο μέτρο που χρησιμοποιούσε το λεκτικό σήμα PIANEGONDA και δέχθηκε την αίτηση διατηρήσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή, διατάσσοντας την καταχώριση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος στο Μητρώο και τη δημοσίευσή του στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων*.

Αιτήματα των διαδίκων

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·

– να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, κηρύσσοντας άκυρο το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα και απορρίπτοντας την αίτηση περί διατηρήσεώς του σε τροποποιημένη μορφή·

– να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

17 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

18 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

19 Κατά το άρθρο 129 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, αυτεπαγγέλτως, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τους κύριους διαδίκους, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη επί των λόγων απαραδέκτου δημοσίας τάξεως.

20 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα της ύπαρξης του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος [πρβλ. απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2014, Fuchs κατά ΓΕΕΑ – Les Complices (Αστέρι μέσα σε κύκλο), T-342/12, EU:T:2014:858, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία], παρέχοντας συγχρόνως στους διαδίκους τη δυνατότητα να διατυπώσουν τις απόψεις τους συναφώς.

21 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου σχετικά με το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει να αποφανθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 129 του Κανονισμού Διαδικασίας.

22 Απαντώντας στην ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι έχει συμφέρον να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που η ίδια αντιτάχθηκε στην αίτηση διατηρήσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή και δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έκανε δεκτή τη σχετική ένσταση. Επιπλέον, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα στην τροποποιημένη του μορφή δεν πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο νομοθέτης, διότι η διαγραφή της καταχωρίσεως του σήματος PIANEGONDA θα έθετε υπό αμφισβήτηση τον ατομικό χαρακτήρα του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος. Εξάλλου, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος στην τροποποιημένη του μορφή και του σήματος PIANEGONDA, στο μέτρο που το τελευταίο συσχετιζόταν ανέκαθεν με το σχήμα της «καρδιάς» που απεικονίζεται στο εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα.

23 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα δεν έχει πλέον έννομο συμφέρον, καθόσον τα συμφέροντά της, ως δικαιούχου του σήματος PIANEGONDA, δεν θίγονται από το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα στην τροποποιημένη του μορφή, η οποία δεν αναπαράγει πλέον το εν λόγω σήμα.

24 Το EUIPO υποστηρίζει ότι, εφόσον ο λόγος ακυρότητας τον οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002 και αφορούσε την παρουσία του σήματος PIANEGONDA στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας έχει ήδη γίνει πλήρως δεκτός με την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, του οποίου η απόφαση επί του ζητήματος αυτού δεν αμφισβητήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

25 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς την οικονομία του συστήματος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 6/2002 και, επί της βάσεως αυτής, να εξετάσει στη συνέχεια το ζήτημα αν η προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον εν προκειμένω.

Επί του συστήματος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 6/2002

26 Στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, πρέπει να δοθεί έμφαση σε ορισμένα στοιχεία του συστήματος που καθιέρωσε ο κανονισμός 6/2002, ήτοι, αφενός, στην καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και, αφετέρου, στην κήρυξη ακυρότητας κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του εν λόγω κανονισμού, και στη διατήρησή του σε τροποποιημένη μορφή δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού.

Επί της καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

27 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 προβλέπει τα ακόλουθα:

«Το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.»

28 Τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού 6/2002 προσδιορίζουν τα δύο κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, δηλαδή το κριτήριο του νεωτερισμού και το κριτήριο του ατομικού χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματος.

29 Κατά το γράμμα του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο εάν δεν έχει διατεθεί στο κοινό ταυτόσημο σχέδιο ή υπόδειγμα πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.

30 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα εάν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο καταναλωτή διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω καταναλωτή κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.

31 Επιπλέον, το άρθρο 25 του κανονισμού 6/2002 προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο μόνο εάν:

[…]

β) δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9,

[…]

ε) σε μεταγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα γίνεται χρήση διακριτικού σημείου, ενώ το κοινοτικό δίκαιο ή η νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους που διέπει το σημείο αυτό, παρέχει στο δικαιούχο του εν λόγω διακριτικού σημείου δικαίωμα απαγόρευσης αυτής της χρήσης,

[…]

3. Τους λόγους των στοιχείων δ), ε) και στ) της παραγράφου 1 δικαιούνται να επικαλεσθούν μόνον ο υποβάλλων την αίτηση ή ο δικαιούχος του προγενέστερου δικαιώματος.

[…]»

32 Εκτός αυτού, επισημαίνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 48 του κανονισμού 6/2002, το EUIPO οφείλει να προβεί στην καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στο μέτρο που διαπιστώνει, κατόπιν της εξετάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 45 του εν λόγω κανονισμού, ότι η αίτηση καταχωρίσεως πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που αφορούν την κατάθεση και ότι η αίτηση δεν απορρίφθηκε δυνάμει του άρθρου 47 του ίδιου κανονισμού. Κατά την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου 47, το EUIPO απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως εάν διαπιστώσει ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα που αφορά η αίτηση δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του σχεδίου ή υποδείγματος του άρθρου 3, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού, ήτοι στην εικόνα την οποία παρουσιάζει το σύνολο ή μέρος ενός προϊόντος η οποία προκύπτει από τα χαρακτηριστικά του ίδιου του προϊόντος ή εάν το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα αντιβαίνει στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη.

33 Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι στο μητρώο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων καταχωρίζονται όλες οι αιτήσεις που πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις και στις οποίες έχει δοθεί ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης. Διευκρινίζεται συγκεκριμένα ότι το εν λόγω σύστημα καταχώρισης δεν βασίζεται σε εξέταση η οποία αποβλέπει να προσδιορίσει πριν από την καταχώριση εάν το σχέδιο ή υπόδειγμα πληροί τους όρους προστασίας, με αποτέλεσμα να μειώνονται στο ελάχιστο η διαδικασία καταχώρισης και οι άλλες διαδικαστικές ενέργειες στις οποίες υποβάλλεται ο αιτών.

34 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 προβλέπει ότι, «[μ]ε την επιφύλαξη του άρθρου 25, παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε δημόσια αρχή που νομιμοποιείται προς τούτο, μπορεί να υποβάλλει στο [EUIPO] αίτηση ακυρότητας καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος».

35 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το σύστημα που καθιερώνει ο κανονισμός 6/2002 για την καταχώριση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων στηρίζεται στην αρχή ότι όλες οι αιτήσεις που πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις καταχωρίζονται στο μητρώο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Απόρροια της αρχής αυτής αποτελεί το γεγονός ότι μόνον κατόπιν αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να κηρυχθεί άκυρο το σχέδιο ή υπόδειγμα και ειδικότερα, αν δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9 του εν λόγω κανονισμού, κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε προσώπου ή, αν γίνεται χρήση προγενέστερου διακριτικού σημείου, κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου του σημείου αυτού.

Επί της κηρύξεως ακυρότητας κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002 και της διατηρήσεώς του σε τροποποιημένη μορφή δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού

36 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 31 ανωτέρω, δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε ′, του κανονισμού 6/2002, κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο εάν, στο εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα, χρησιμοποιείται προγενέστερο διακριτικό σημείο και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους που διέπει το οικείο σημείο παρέχει στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση αυτήν. Το άρθρο 25, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002 διευκρινίζει ότι ο λόγος ακυρότητας του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του ίδιου κανονισμού μπορεί να προβληθεί μόνον από τον αιτούντα την καταχώριση ή τον δικαιούχο του προγενέστερου διακριτικού σημείου.

37 Σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει κηρυχθεί άκυρο δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία β′, ε′, στ′ ή ζ′, του ίδιου κανονισμού μπορεί να διατηρείται σε τροποποιημένη μορφή, εάν με τη μορφή αυτήν πληρούνται οι προϋποθέσεις παροχής προστασίας και διατηρείται η ταυτότητα του σχεδίου ή υποδείγματος. Ως «διατήρηση σε τροποποιημένη μορφή» νοείται η καταχώριση συνοδευόμενη από μερική παραίτηση εκ μέρους του δικαιούχου του καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή η εγγραφή στο Μητρώο αποφάσεως του EUIPO με την οποία κηρύσσεται η μερική ακυρότητα του καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

38 Δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2245/2002, κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο διατηρήθηκε σε τροποποιημένη μορφή καταχωρίζεται στο Μητρώο και δημοσιεύεται στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων* κατόπιν μερικής παραιτήσεως του δικαιούχου ή εγγραφής στο Μητρώο αποφάσεως του EUIPO με την οποία κηρύσσεται η μερική ακυρότητα του δικαιώματος επί του σχεδίου ή υποδείγματος.

39 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, καθόσον προβλέπει τη διατήρηση σε ισχύ του σχεδίου ή υποδείγματος για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση κηρύξεως ακυρότητας δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού αυτού, αποβλέπει στην προστασία των συμφερόντων του δικαιούχου του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος. Ομοίως, στο μέτρο που η διατήρηση αυτή εξαρτάται από μερική παραίτηση, κατόπιν ακυρώσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε ′, του εν λόγω κανονισμού, η παράγραφος 6 αποβλέπει επίσης στην προστασία των συμφερόντων του δικαιούχου του σημείου του οποίου η χρήση οδήγησε στην ακύρωση του σχεδίου ή υποδείγματος στην αρχική του μορφή. Εξάλλου, το γεγονός και μόνον ότι προβλέπεται η δυνατότητα καταχωρίσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή, ως εναλλακτική λύση σε σχέση με την ακυρότητα του σχεδίου ή υποδείγματος στο σύνολό του, συνιστά διαβάθμιση της προβλεπόμενης κυρώσεως που σκοπεί στη διασφάλιση της αναλογικότητας.

40 Εν ολίγοις, όπως ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, το άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002 επιτρέπει τη διατήρηση της καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος με την απάλειψη του μη σύννομου στοιχείου.

41 Υπό το πρίσμα ακριβώς των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα, η οποία είχε ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Επί του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας

42 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνον εφόσον ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως, υπό την προϋπόθεση ότι η ακύρωσή της μπορεί, αυτή καθεαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2009, Antwerpse Bouwwerken κατά Επιτροπής, T-195/08, EU:T:2009:491, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Εν προκειμένω, αφενός, η προσφεύγουσα, δικαιούχος του λεκτικού σήματος PIANEGONDA, ζήτησε την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος επικαλούμενη τον λόγο ακυρότητας του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002, λόγω χρήσεως του συγκεκριμένου σήματος στο εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα.

44 Επομένως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, με την αίτησή της για την κήρυξη ακυρότητας, η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληρούσε τα δύο κριτήρια των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού 6/2002, ήτοι, αντιστοίχως, το κριτήριο του νεωτερισμού και το κριτήριο του ατομικού χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματος, μολονότι η δυνατότητα να ζητηθεί επί της βάσεως αυτής η ακυρότητα κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος παρέχεται σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002.

45 Αφετέρου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 10 ανωτέρω, ο Α, ο προκάτοχος της παρεμβαίνουσας, δικαιούχος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, ζήτησε τη διατήρηση του σχεδίου ή υποδείγματος αυτού σε τροποποιημένη μορφή, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002 και το άρθρο 18 του κανονισμού 2245/2002, χωρίς τη χάραξη της λέξης που αντιστοιχεί στο λεκτικό σήμα PIANEGONDA.

46 Ως εκ τούτου, το τμήμα ακυρώσεων αποφάνθηκε επί δύο αιτήσεων, ήτοι της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, η οποία έγινε δεκτή, καθώς και της αιτήσεως της παρεμβαίνουσας, που είχε εν τω μεταξύ υπεισέλθει στα δικαιώματα του A, η οποία απορρίφθηκε.

47 Συγκεκριμένα, αποφαινόμενο επί της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας που υπέβαλε η προσφεύγουσα, το τμήμα ακυρώσεων όφειλε να αποφανθεί επί του ζητήματος αν γινόταν χρήση προγενέστερου σημείου στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα και αν ο δικαιούχος του επίμαχου σημείου είχε το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση αυτή.

48 Με την απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2018, που μνημονεύεται στη σκέψη 13 ανωτέρω, το τμήμα ακυρώσεων διαπίστωσε την ύπαρξη του προγενέστερου λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PIANEGONDA, το οποίο περιλαμβανόταν στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα και προσδιόριζε προϊόντα για τα οποία προοριζόταν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, και, ως εκ τούτου, κήρυξε άκυρο το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα, βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002.

49 Από την άποψη αυτή, το τμήμα ακυρώσεων δικαίωσε την προσφεύγουσα, η οποία είχε ζητήσει αποκλειστικά και μόνον την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε ′, του κανονισμού 6/2002.

50 Εντούτοις, το τμήμα ακυρώσεων αποφάνθηκε επίσης επί της αιτήσεως που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα, δικαιούχος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, με την οποία ζητήθηκε να διατηρηθεί το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα σε τροποποιημένη μορφή, χωρίς τη χάραξη της λέξης που αντιστοιχεί στο λεκτικό σήμα PIANEGONDA. Το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση αυτή, αφού βεβαίως έδωσε τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις, ως δικαιούχος του εν λόγω προγενέστερου σήματος.

51 Ως εκ τούτου, μη δεχόμενο την καταχώριση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή, το τμήμα ακυρώσεων απάντησε στο αίτημα του δικαιούχου του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος περί διατηρήσεως της καταχωρίσεως του, κατόπιν της μερικής παραιτήσεως του εν λόγω δικαιούχου.

52 Επομένως, το τμήμα της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων με το οποίο δεν επιτράπηκε η καταχώριση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή δεν μπορεί να θεωρηθεί απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή αίτηση της προσφεύγουσας, έστω και αν, στο πλαίσιο των παρατηρήσεών της, η προσφεύγουσα είχε ταχθεί κατά της διατηρήσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή, λόγω της προβαλλόμενης ελλείψεως νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα του εν λόγω τροποποιηθέντος σχεδίου ή υποδείγματος.

53 Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων μπορούσε να ασκηθεί προσφυγή μόνον από τον διάδικο του οποίου οι ισχυρισμοί δεν έγιναν δεκτοί, ήτοι την παρεμβαίνουσα.

54 Πρώτον, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, της οποίας οι ισχυρισμοί έγιναν δεκτοί από το τμήμα ακυρώσεων και η οποία δεν αμφισβήτησε την απόφαση του τμήματος αυτού, θα μπορούσε αποκλειστικά και μόνο να προβάλει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών καθόσον το τμήμα αυτό θα είχε αμφισβητήσει τους ισχυρισμούς της που έγιναν δεκτοί από το τμήμα ακυρώσεων.

55 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, εντούτοις, το σημείο 2 του διατακτικού της προσβαλλόμενης αποφάσεως επαναλαμβάνει το διατακτικό της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων, καθόσον το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο στο μέτρο που χρησιμοποιεί το προγενέστερο σήμα PIANEGONDA.

56 Ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας που οδήγησε στη διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας και με το οποίο ζητήθηκε να κηρυχθεί άκυρο το επίμαχο υπόδειγμα ή σχέδιο λόγω της χρήσεως του προγενέστερου σήματος PIANEGONDA, έγινε δεκτό και με την προσβαλλόμενη απόφαση.

57 Συνεπώς, όσον αφορά την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας, τόσο η προσβαλλόμενη απόφαση όσο και η απόφαση του τμήματος ακυρώσεων δικαίωσαν την προσφεύγουσα. Επομένως, η ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν μπορεί να έχει έννομες συνέπειες για την προσφεύγουσα, στο μέτρο που οι αξιώσεις που προέβαλε στο πλαίσιο της αιτήσεώς της για την κήρυξη ακυρότητας, δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε ′, του κανονισμού 6/2002, έγιναν πλήρως δεκτές και από το τμήμα προσφυγών.

58 Ως εκ τούτου, η υπό κρίση προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία αποβλέπει στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως που εξέδωσε το τμήμα προσφυγών, δεν θα μπορέσει, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει με οποιονδήποτε τρόπο την προσφεύγουσα.

59 Δεύτερον, αν η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αμφισβητήσει, στο πλαίσιο της προσφυγής της, το τμήμα της προσβαλλόμενης αποφάσεως το οποίο, κατ’ ουσίαν, δέχθηκε τα αιτήματά της, δεν μπορεί να ζητήσει ούτε και την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή έγινε δεκτό το αίτημα διατηρήσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε τροποποιημένη μορφή, το οποίο είχε υποβληθεί από τον δικαιούχο του.

60 Πράγματι, αν γινόταν δεκτή η δυνατότητα αυτή, τούτο θα σήμαινε ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να αναμειχθεί στο τμήμα της διαδικασίας που αφορά την αίτηση του δικαιούχου του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, τούτο δε πέραν της διαδικασίας που είχε κινήσει η προσφεύγουσα, η οποία αφορούσε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόμενη στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε ′, του κανονισμού 6/2002.

61 Τρίτον, στο πλαίσιο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, ενώ η αίτησή της για την κήρυξη ακυρότητας είχε στηριχθεί στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του ίδιου κανονισμού. Επομένως, με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα επιδιώκει να τροποποιήσει το αντικείμενο της αιτήσεώς της για την κήρυξη ακυρότητας καθώς και τους λόγους που προέβαλε προς στήριξή της.

62 Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη διαδικασία που εκτίθεται στις σκέψεις 30 έως 34 ανωτέρω, προκειμένου να προβάλει την ακυρότητα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος λόγω ελλείψεως ατομικού χαρακτήρα, η προσφεύγουσα θα έπρεπε να υποβάλει αίτηση κηρύξεως ακυρότητας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO, αρμόδιου να αποφαίνεται επί του βασίμου τέτοιων αιτήσεων. Πράγματι, απόκειται στο τμήμα ακυρώσεων, στο πλαίσιο αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας, να κηρύξει την ακυρότητα σχεδίου ή υποδείγματος που έχει καταχωρισθεί λόγω ελλείψεως νεωτερισμού ή ατομικού χαρακτήρα ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο ακυρότητας.

63 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

64 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

65 Πράγματι, το γεγονός ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως έχει τροποποιηθεί, και του σήματος PIANEGONDA, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002.

66 Επιπλέον, οι διάφορες περιστάσεις τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα δεν σχετίζονται με την εν λόγω αίτηση κηρύξεως ακυρότητας που υπέβαλε. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα επιθυμεί την ακύρωση του σχεδίου ή υποδείγματος στο σύνολό του, ιδίως λόγω των διαφορών της με την παρεμβαίνουσα, και μάλιστα ακόμη και πέραν της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεν μπορεί να συνιστά γεγενημένο και ενεστώς συμφέρον για την ακύρωσή της.

67 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

68 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

69 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την 4B Company Srl στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 2021.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
V. Tomljenović